

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 478/2023-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **PROMETHEUS, s. r. o.**, Štefánikova 18, Humenné, IČO 46 767 631, zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepel'ovou, advokátska kancelária, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Humenné, Okresnej prokuratúry Humenné a Okresného súdu Humenné v súvislosti s trestným konaním vedeným Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Humenné pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 14, čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1, 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Humenné (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“), Okresnej prokuratúry Humenné (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s trestným konaním vedeným okresným riaditeľstvom PZ pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021. Sťažovateľka sa zároveň domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd zakázal okresnému riaditeľstvu PZ a okresnej prokuratúre v konaní vedenom okresným riaditeľstvom PZ pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021 pokračovať v porušovaní jej základných práv a slobôd a prikázal okresnému riaditeľstvu PZ, okresnej prokuratúre a okresnému súdu obnoviť stav pred ich porušením. Požaduje tiež rozhodnúť o dočasnom opatrení, ktorým by ústavný súd prikázal okresnému riaditeľstvu PZ a okresnej

prokuratúre zdržať sa „oprávnenia im priznaného“ uznesením o začatí trestného stíhania vo veci pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021 z 24. marca 2022 a ktorým by taktiež zakázal v označenom trestnom konaní „vydať uznesenie“, a to až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu v tomto konaní. Sťažovateľka napokon navrhuje uložiť povinnosť „porušovateľom“ nahradiť jej trovy konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že zverejnením uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 2R/2/2022 z 25. februára 2022 v Obchodnom vestníku pod č. 43/2022 sa 3. marca 2022 začalo vo vzťahu k sťažovateľke reštrukturalizačné konanie. Ďalšími rozhodnutiami Okresného súdu Prešov zo 4. apríla 2022 a 16. decembra 2022 (zverejnenými v Obchodnom vestníku pod č. 70/2022 a č. 246/2022) bola 11. apríla 2022 reštrukturalizácia sťažovateľky povolená a 23. decembra 2022 bol potvrdený jej reštrukturalizačný plán a došlo k skončeniu reštrukturalizácie.

3. Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021 z 24. marca 2022 začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktorých sa mala dopustiť svojím konaním zodpovedná osoba podnikateľského subjektu PROMETHEUS, s. r. o., Štefániková 18, Humenné, IČO 46 767 631 (t. j. sťažovateľky) tým, že zamestnancom sťažovateľky za špecifikované obdobia zrazila zo mzdy finančné prostriedky na odvod dane a na poistné, avšak príslušným inštitúciám tieto neodviedla, ako aj tým, že splatné dane a poistné za konkrétne obdobie nezaplatila.

4. V súvislosti s uvedeným trestným konaním boli 12. januára 2023 na účel zabezpečenia účtovníctva sťažovateľky na základe príkazov okresného súdu pod sp. zn. 17Tp/3/2023-2-V-OS-HE, sp. zn. 17Tp/4/2023-2-V-OS-HE, sp. zn. 17Tp/5/2023-2-V-OS-HE a sp. zn. 17Tp/6/2023-2-V-OS-HE z 5. januára 2023 vydaných na návrh okresnej prokuratúry pod sp. zn. IPO-V-2/2023/7702 z 3. januára 2023 vykonané domové prehliadky u [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v rodinných domoch na adresách [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], ako aj v byte na adrese [REDAKOVANÉ] a u [REDAKOVANÉ] v byte na adrese [REDAKOVANÉ]. Súčasne boli 12. januára 2023 vykonané aj prehliadky iných priestorov a pozemkov (motorového vozidla a nebytových priestorov – využívaných sťažovateľkou), a to na základe príkazov vyšetrovateľa vydaných 2. januára 2023 pod sp. zn. ORPZ-HE-OKP-92-001-V/2023 a sp. zn. ORPZ-HE-OKP-94-001-V/2023, odsúhlasených prokurátorom okresnej prokuratúry 3. januára 2023. Pri uvedených prehliadkach došlo k zaisteniu elektronických nosičov (USB, HDD, CD, DVD), výpočtovej techniky (PC, notebooky, tablety) a listinných materiálov. Časť zaistených vecí (všetko okrem listín) bola uznesením vyšetrovateľa pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021 z 10. apríla 2023 vrátená.

5. V uvedenej trestnej veci sťažovateľka podala 13. februára 2023 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) sťažnosť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“), ktorou namietala protiprávne a nezákonné konanie dotknutých orgánov činných v danom trestnom konaní. Generálna prokuratúra podanie sťažovateľky postúpila na vybavenie Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“), ktorá ho posúdila ako žiadosť o preskúmanie postupu

prokurátora okresnej prokuratúry a vyšetrovateľa a ktoré napokon odložila ako nedôvodné, o čom sťažovateľku upovedomila listom č. k. 4 KPt 91/23/7700-8 z 25. apríla 2023.

6. Následne sťažovateľka podala 14. apríla 2023 trestné oznámenie adresované generálnej prokuratúre, ktoré táto v časti smerujúcej proti podozrivým vyšetrovateľovi a dozorujúcemu prokurátorovi okresnej prokuratúry posúdila ako žiadosť podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní a postúpila ho na vybavenie krajskej prokuratúre a v časti smerujúcej proti podozrivému sudcovi okresného súdu pre prípravné konanie generálna prokuratúra trestné oznámenie postúpila predsedovi okresného súdu s tým, že ho kvalifikovala ako sťažnosť na postup sudcu. Krajská prokuratúra podanie posúdila ako neopodstatnené (upovedomenie č. k. 4 KPt91/23/7700-11 z 27. apríla 2023).

7. Okrem toho sťažovateľka 31. marca 2023 podala sťažnosť aj Odboru vnútornej kontroly a sťažností, útvaru kontroly Úradu inšpekčnej služby Bratislava (ďalej len „inšpekčná služba“), ktorou namietala protiprávne konanie vyšetrovateľa, avšak jej podanie bolo odložené s konštatovaním, že toto nie je sťažnosťou podľa zákona o sťažnostiach, ale má charakter vyjadrenia, názoru, v ktorom sťažovateľka poukazovala na konkrétne nedostatky v činnosti orgánu verejnej moci, ktorých odstránenie alebo vybavenie je upravené osobitným predpisom – Trestným poriadkom a zverené do kompetencie príslušného dozorového prokurátora. Inšpekčná služba teda nebola príslušnou na vybavenie tohto podania, o čom sťažovateľku upovedomila listom doručeným jej 20. apríla 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje, že „objektom trestného činu“, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sú *«výlučne pohľadávky, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, teda tzv. „starý dlh“»*, preto prvoradou predbežnou otázkou, ktorú bolo nevyhnutné zo strany orgánov činných v trestnom konaní skúmať, je existencia pohľadávky veriteľa, a teda skutočnosť, že pohľadávka veriteľa je vo všeobecnej rovine vymáhateľná.

9. Podľa jej názoru je právnou otázkou, či splatnosť dane a poistného, ktoré sa zrazí alebo vyberie podľa zákona, je právne ovplyvnená procesom reštrukturalizácie schválenej súdom. Práve tento právny rámec vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia. Sťažovateľka odkazom na komentár k Trestnému zákonu ku skutkovej podstate trestného činu neodvedenia dane a poistného a trestného činu nezaplatenia dane a poistného uvádza, že *„Významnou skutočnosťou na naplnenie skutkovej podstaty predmetného trestného činu je splatnosť dane, resp. splatnosť poistného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevku na starobné dôchodkové sporenie. Splatnosťou sa rozumie lehota, do konca ktorej je subjekt povinný zaplatiť daň prípadne poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie. Pri určení splatnosti sa vychádza z konkrétneho rozhodnutia príslušného orgánu o povinnosti zaplatiť daň do určitého termínu alebo sa postupuje v zmysle ustanovení jednotlivých osobitných právnych predpisov.“*. Sťažovateľka pokračuje,

že reštrukturalizačné konanie je osobitný druh civilného konania, v ktorom si veritelia vymáhajú svoje pohľadávky. V reštrukturalizačnom konaní si musí veriteľ uplatniť svoje právo, ak chce, aby jeho pohľadávka bola uspokojená. Prihláška je procesný úkon určený na uplatnenie práva, pre ktorú zákon ustanovuje osobitné formálne a obsahové náležitosti. Veriteľ môže uplatňovať svoje práva v reštrukturalizácii, len ak si prihlási pohľadávku formou prihlášky riadne a včas. Právnym dôsledkom neuplatnenia pohľadávky je zánik nároku. K zániku nároku dochádza momentom zverejnenia uznesenia konajúceho súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku.

10. Podľa sťažovateľky orgán činný v trestnom konaní je viazaný právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu a predbežnú otázku tým má záväzne vyriešenú a nemôže ju posudzovať samostatne. Účinky súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu sa premietajú tak, že príslušným orgánom verejnej správy sa ukladá *ex officio* povinnosť zosúladiť evidenciu pohľadávok s reálnym stavom vyvolaným procesom reštrukturalizácie, pritom ak je to potrebné, sú správne orgány povinné vydať príslušné rozhodnutie, ktorým záväzok vznikne, zmení sa alebo zanikne.

11. V ďalšom sťažovateľka namieta nedostatočnosť odôvodnenia príkazov okresného súdu na vykonanie domových prehliadok, keď celé písomné odôvodnenie rozhodnutí okresného súdu spočíva v jedinej všeobecnej vete, že sudca pre prípravné konanie vyhovel návrhu prokurátora, pretože je možné dôvodne predpokladať, že v objektoch tvoriacich predmet prehliadky sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie. Zvyšok písomného odôvodnenia rozhodnutí okresného súdu je presnou kópiou a citáciou odôvodnenia príkazov na prehliadku iných priestorov a pozemkov vyšetrovateľa z 2. januára 2023. Citujúc judikatúru ústavného súdu, sťažovateľka zdôraznila, v prípade použitia trestno-procesného nástroja spôsobilého zasiahnuť do garantovaných práv kohokoľvek, akým je aj prehliadka iných priestorov a pozemkov, sa požiadavka ochrany základných práv musí prejaviť aj v štádiu prípravného konania vo vydaní dostatočne odôvodneného príkazu prokurátora alebo príkazu policajta. Tieto orgány činné v trestnom konaní majú teda povinnosť poskytnúť dostatočné záruky zákonnosti a ústavnosti ako pri rozhodovaní o nariadení prehliadky iných priestorov a pozemkov, tak aj pri jej realizácii, inak je ich postup spôsobilý porušiť právo na spravodlivý proces a ďalšie práva súvisiace s ochranou súkromia dotknutých osôb.

12. Sťažovateľka zhrnula, že pokiaľ objektom trestného činu je právo na splnenie povinnosti (záväzku) dlžníkom, potom splnením povinnosti (záväzku) sa rozumie poskytnutie takého plnenia, ktoré „kopíruje“ obsah záväzkového vzťahu (povinnosti). Z uvedeného vyplýva, že plán potvrdený súdom ako právny úkon urobený vo forme a spôsobom požadovanej zákonom pre vznik, zmenu a zánik práv alebo záväzkov v ňom obsiahnutých predstavuje inú právnu skutočnosť, ktorá stanovuje nové termíny splatnosti záväzkov v zmysle potvrdeného reštrukturalizačného plánu. Táto relevantná skutočnosť, o ktorej už bolo rozhodnuté konštitutívnym súdnym rozhodnutím, je pre orgány činné v trestnom konaní záväzná a o tejto skutočnosti nemôžu orgány činné v trestnom konaní rozhodovať. Podľa názoru sťažovateľky tak nie je naplnená skutková podstata stíhaného trestného činu ako základný predpoklad vedenia trestného konania, preto musí byť trestné konanie v danej veci zastavené, keďže zánikom práva a záväzku (povinnosti) zanikol aj predmet ochrany prostredníctvom uvedeného trestného činu. Právo a povinnosť zaniklo momentom zverejnenia súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku (zánik

vymáhateľnosti, zmena dátumu splatnosti) a k zániku došlo zákonom ustanoveným spôsobom, a to vykonaním právneho úkonu (prejavom vôle), ktorý je možné vykonať tak konaním (veritelia [REDAKOVANÉ]), ako aj nekonaním (neprihlásenie pohľadávky riadne a včas u veriteľa [REDAKOVANÉ]).

13. Orgány činné v trestnom konaní napriek tomu, že ďalšie pokračovanie v trestnom stíhaní je neprípustné (nikto nesmie byť stíhaný bezdôvodne a inak ako zo zákonných dôvodov), konanie nezastavili. Podľa názoru sťažovateľky ak by bolo možné viesť trestné stíhanie vo veci nároku, ktorý je vo všeobecnej rovine nevymáhateľný, bolo by to v rozpore so samotným zmyslom zákona o konkurze a reštrukturalizácii a účelom reštrukturalizačného konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 14, čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1, 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy postupom okresného riaditeľstva PZ, okresnej prokuratúry a okresného súdu v súvislosti s trestným konaním vedeným okresným riaditeľstvom PZ pod ČVS: ORP-654/2-VYS-HE-2021.

15. Sťažovateľka porušenie ňou označených základných práv nachádza v skutočnostiach, že okresné riaditeľstvo PZ na základe uznesenia vyšetrovateľa vydaného 24. marca 2022 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vedie trestné stíhanie tzv. vo veci, t. j. bez vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, a to napriek tomu, že nie sú (a s prihliadnutím na výsledok reštrukturalizačného konania ani nemôžu byť) v danej veci naplnené všetky znaky skutkových podstát stíhaných trestných činov, a zároveň v tomto konaní došlo k nariadeniu a realizácii vyšetrovacích úkonov – domových prehliadok a prehliadok iných priestorov, ktorými bolo rovnako neprípustne zasiahnuté do týchto základných práv sťažovateľky, a to najmä nedostatočným odôvodnením príkazov.

16. V súvislosti so sťažovateľkou namietanou nezákonnosťou vedenia prípravného konania, ktorá je podľa nej dôvodom na rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, resp. zrušenie trestného stíhania, čo sa vzhľadom na jej argumentáciu javí byť jej primárnym cieľom, ústavný súd opakovane zdôrazňuje (obdobne I. ÚS 99/2016, IV. ÚS 104/2023), že osobám (potenciálnym sťažovateľom pred ústavným súdom), ktoré nemajú v trestnom konaní postavenie subjektu trestného konania a nie sú stranou v trestnom konaní, Trestný poriadok nepriznáva také procesné práva a povinnosti, ktorých realizáciou by mohli podstatne ovplyvniť priebeh samotného trestného konania (§ 10 ods. 10 Trestného poriadku). Také procesné postavenie týchto osôb – sťažovateľov, z ktorého vyplýva, že v namietanom trestnom konaní sa dosiaľ nerozhodovalo o ich osobnej slobode, stíhaní (vznesení obvinenia) alebo zadržaní, im neumožňuje namietat nezákonnosť trestného stíhania a dosiahnuť jeho zrušenie, resp. zastavenie v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní a ani v konaní pred ústavným súdom. Práve v takejto pozícii sa sťažovateľka nachádza.

17. Ústavný súd nezistil ani žiadne okolnosti v danej veci, ktoré by sťažovateľku uviedli do pozície osoby, ktorá by bola napriek absencii jej formálneho obvinenia vydaním zodpovedajúceho uznesenia v prípravnom konaní tzv. materiálne obvinenou z vyšetrovaných trestných činov. Tomuto záveru nasvedčuje predovšetkým fakt, že vo vtedy aktuálnom štádiu bolo trestné stíhanie vedené pre podozrenie zo spáchania skutkov zodpovednou osobou podnikateľského subjektu PROMRTHEUS, s. r. o., t. j. nie samotnou sťažovateľkou ako právnickou osobou – obchodnou spoločnosťou.

18. Z uvedených dôvodov s prihliadnutím na konštantnú judikatúru ústavného súdu vzťahujúcu sa na postavenie sťažovateľky v rámci prebiehajúceho trestného stíhania je možné ustáliť, že jej nemožno v rámci prebiehajúceho trestného stíhania priznať práva formálne, ale ani materiálne obvinenej, a tým ani objektívne vyhovieť jej parciálnej sťažnostnej námietke týkajúcej sa nezákonnosti vedenia trestného stíhania vo veci. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v predmetnej časti podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (bod 1 výroku tohto uznesenia).

19. Inou je situácia týkajúca sa tej časti ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie jej základných práv v súvislosti s vydaním príkazov na domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a ich realizáciou, keďže nie je *a priori* možné vylúčiť, že by týmto rozhodnutiami a ich výkonom nemohli byť napriek už definovanému „procesnému“ postaveniu sťažovateľky v trestnom konaní dotknuté jej základné práva (najmä ňou označené podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 21 ods. 1 a čl. 22 ods. 1 ústavy) až do tej miery, aby mohla profitovať z ochrany poskytovanej ústavným súdom skrz ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy.

20. V takom prípade sa ústavný súd musel v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vysporiadať aj s otázkou, či vo vzťahu k tejto jej časti sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na jej prijatie na ďalšie konanie.

21. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

22. V nadväznosti na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06, III. ÚS 175/2020).

Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014, III. ÚS 175/2020). Naopak, lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je podľa názoru ústavného súdu postačujúca na uplatnenie účinnej ústavnej ochrany sťažovateľom a zároveň rešpektuje aj princíp právnej istoty (III. ÚS 186/02, III. ÚS 136/2018).

23. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa o prípadnom zásahu do jej základných práv v súvislosti s vydaním príkazov na domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a ich výkonom dozvedela najneskôr pri ich samotnej realizácii, t. j. 12. januára 2023, keď pri niektorých prehliadkach bola osobne prítomná jej jediná konateľka a spoločníčka. S ústavnou sťažnosťou sa však na ústavný súd obrátila elektronickým podaním návrhu až 19. júla 2023, t. j. zjavne po uplynutí zákonom o ústavnom súde ustanovenej lehoty dvoch mesiacov. Ústavný súd pritom po preskúmaní ústavnej sťažnosti a jej príloh nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by ju napriek tomu bolo potrebné považovať za včasne podanú a ani sama sťažovateľka nepredniesla právne významný argument, ktorým by odôvodnila, prečo s jej podaním ústavnému súdu vyčkávala takmer 6 mesiacov od nadobudnutia ústavnoprávne relevantnej informácie.

24. Splnenie požiadavky včasného podania ústavnej sťažnosti podľa § 124 zákona o ústavnom súde nenastalo ani tým, že sťažovateľka využila v snahe dosiahnuť ňou sledovanú intenciu právne prostriedky ako sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach či podanie trestného oznámenia. Tieto prostriedky rozhodne nemožno v danom prípade považovať za mimoriadne opravné prostriedky, ktoré by jej zachovali lehotu v zmysle citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde.

25. Názor sťažovateľky, že ústavná sťažnosť je podaná včas vzhľadom na skutočnosť, že trestné konanie naďalej prebieha a časť vecí zaistených pri prehliadkach jej nebola zatiaľ vrátená, v okolnostiach danej veci nie je akceptovateľný. Je zjavné, že sťažovateľka zákonnosť či ústavnosť samotného pokračovania zaistenia časti vecí žiadnym a už vôbec nie rozhodujúcim spôsobom neatakuje (nespája s tým žiadne porušenie svojich základných práv). Za týchto okolností nie je namieste odvíjať zachovanie lehoty na uplatnenie ústavnej ochrany základných práv proti rozhodnutiam a vyšetrovacím úkonom, ktoré následku spočívajúcemu v pretrvávaní zaisťovacieho úkonu separátne prechádzali.

26. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene (bod 1 výroku tohto uznesenia).

27. Odmietnutím ústavnej sťažnosti sa stalo právne bezvýznamným aj zaoberať sa požiadavkou sťažovateľky rozhodnúť o ňou navrhovanom dočasnom opatrení, keďže zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu vyplýva (§ 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.), že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

28. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa aj jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, o ktorých rozhodovanie je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu